

Loutkářský Labužník

neděle 4.7.2010

4

dailyexpresspuppetrestaurantmenu

deník loutkářské chrudimi 2010

DNĚŠNÍ MENU

DKP

hlavní scéna

15.00 a 18.00

OSTROV POKLADŮ

Divadelní spolek Tyl, Rakovník

DKP

malá scéna

11.00, 14.00 a 16.00

KUGELSTEIN!

Divadlo Arnošta, Praha

MED

11.00, 14.00 a 16.00

VLNA

Tate Yumni, Praha

Spolkový dům

10.00, 15.00 a 17.00

JAK VDÁT PRINCEZNU

Doplňkový program

Napopel, ZUŠ Chlumeck

nad Cidlinou

Klub

20.00

Veřejná rozprava

Park republiky

22.00

BAJAJA

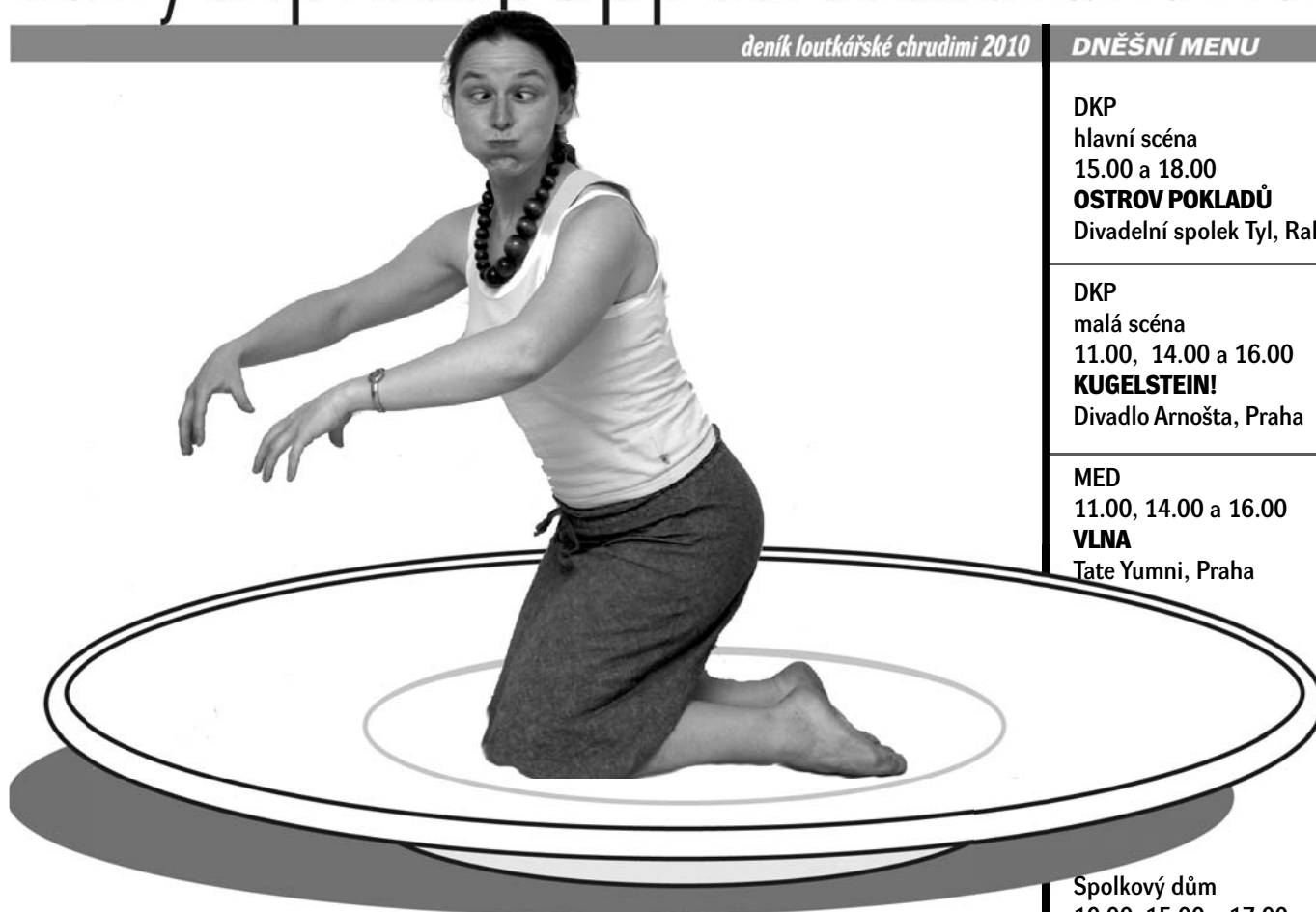
Inspirační program

Teátr Víti Marčíka, Hluboká

nad Vltavou

13.00, 17.00 a 21.00

Festival loutkových filmů

Hana Nádoňa Galetka

předkrm

Milí naši labužníci,

jsme právě v polovině přehlídky. A dny se valí dál. Je vedro, že by člověka do divadla nevyhnal. A přesto se davy lidí hromadí do MEDu, do Pippicha nebo na Spolek, tedy divadelních sálů v Chrudimi. Jsou blázni? Bezpochyby. Z pohledu z hodně velké výšky je to hrstka bláznivých loutkářských labužníků, toho času pobývajících v jednom malém městě, v jednom malém státě, v jedné malé Evropě, na jedné malé zemi. Smečka malých, velkých, starých, mladých a nejmladších, tlustých, tenkých, barevných i černobílých lidí „zažraných“, zamilovaných a svou energii směřujících právě do loutkového divadla. Podivní blázni, které nenapadá dělat v tom vedru nic jiného, než dopoledne se setkávat na divadelních seminářích, odpoledne se přemisťovat z jednoho divadelního sálu do druhého, z jednoho představení na druhé, a ve večerních hodinách o tom všem ještě společně diskutovat a říkat si navzájem kdo, co a jak viděl a co se mu líbilo, co méně, co vůbec ne.

Kéž by byla i druhá polovina letošní Loutkářské Chrudimi stejně bláznivá a stejně labužnická.

Dobrou chuť!

Na této straně přinášíme hodnocení z krajských přehlídek.

Noční prohlídka muzea

Divadelní spolek Tyl, Rakovník Robert Louis Stevenson: OSTROV POKLADŮ

Jeden poklad, jedna mapa a příliš mnoho pirátů. Dramatizace E. Soukupové podle románu R. L. Stevensona o bájném pirátském pokladu na jednom opuštěném ostrově uprostřed oceánu. Tvůrci tohoto představení využili dramatictvo původní předlohy a přenesli děj na loutkové jeviště. Jednotlivé složky představení (režie, scénografie, hudba, loutkoherectví) působí vyváženě. Výtvarná složka je velmi nápaditá. Odkrytý způsob vedení marionet na drátě a jednoduché kulisy (plošné interiéry domů a exteriéry ostrova) umožňují plynulé přechody do jednotlivých prostředí. Výsledný velmi dobrý dojem z představení umocňuje hudební složka. Všechna hudební čísla jsou koncipována do vícedělných a zpívána acapella. Herecké a animační schopnosti souboru podtrhují celkový výsledek inscenace. Největším kladem představení je již zmiňovaná vyváženost všech uměleckých složek.

Určitou rezervu by mohl představovat temporytmus představení. Dramatizace E. Soukupové je rámována rolí vypravěče. Tato narativní část někdy retarduje celkový rytmus představení. Situace, které v sobě ukrývají možnosti divadelní akce, jsou tak nivelizovány na prosté oznámení vypravěče.

Ondřej Lážňovský

Soubor Arnošta Woody Alen, Divadlo Arnošta: KUGELSTEIN!

Velké překvapení pražské přehlídky. Námětem jejich hry je povídka Woodyho Allena Postava Kugelmase. Tento text soubor poměrně věrně zinscenoval pomocí otevřeně vedených marionet v sympatické scénografii. Oboje práce člena souboru a zároveň jednoho z herců Jana Kopeckého, který s divadlem a to i loutkovým nemá žádné předcházející zkušenosti. Podobně na tom jsou i zbývající dva členové – Martin Švantner a Zuzana Smolová, herci a také autoři hudby. Hudební i výtvarné složce by vlastně patřilo zvláštní ocenění – nakonec se ale porota rozhodla udělit cenu za inscenaci, protože nejsilnější inscenace působila právě ve svém celku – narativní, hudební i výtvarné složce a jejich symbióze. Relativně nejslabší se tak jeví herecká nezážitkovost trojice a pak některé dílčí dramaturgicko-inscenační prvky (ne zcela přesná práce s mizanscénou, občasná režijně-herecká bezradnost a některé nepřesnosti ve scénografii). Přesto představení působí jistě, zdravě sebevědomě a je v ní i celá řada neotřelých hereckých i inscenačních nápadů.

Štěpán Filčík

TATE YUMNI Praha Kubita, Richta, Orozovič, Veverkas, Veselý: VLNA

Vrcholem přehlídky Pražský Tajtrlík byla bezesporu inscenace souboru Tate Yumni Vlna. Ta sice nedosáhla výšky loňského Krvavého kolena, ale šlo také o jiný žánr. Vlna, myslí se přílivová vlna, možná až tsunami, je tak trochu parodií (Pobřežní hlídka, Čelisti, ale také tak trochu „zelené“ aktivity...), trochu možná persifláží, trochu komedií a trochu i vážně myšleným ekologickým varováním. Všechno je to hodně promíchané – takový tematický koktejl. Ale chutná moc dobře. Inscenace je přímo napěchovaná loutkářskými nápady (podmořský svět, pláž a neustále se houpající moře, pomalé proplování zámořského parníku, báječný surfing i běh po pláži...), které jsou technologicky zpracované, funkční, divácky vděčné, ale hlavně sloužící příběhu i tématu. Je ovšem pravda, že inscenace byla na přehlídce velmi čerstvá a proto ne zcela dozrálá. Příběh působil dost jednoduše, až plakátově, občas nastávaly delší pauzy (zejména před závěrem), konec konců, právě závěr inscenace byl zatím největší slabinou. Pointa byla předvídatelná a proto nepřekvapivá. Ovšem vzhledem k ostatním kvalitám, a při vědomí, že soubor umí své opusy zásadně dopracovávat, nominovala porota inscenaci na Loutkářskou Chrudim.

Štěpán Filčík

Co se učera navářilo

HANA A PETR ULRYCHOVI

I když jsou Hana a Petr Ulrychovi zařazeni spíše v diskotéce u našich rodičů, na včerejším koncertu v Parku Republiky se o nějaké jednogenerační návštěvnosti nedalo mluvit. Park byl plný od říčky k potoku, lidé stáli dokonce i na mostě k sídlišti. Paní Hana svým pěveckým projevem dokázala, že nezapomněla ani na big beat, i když repertoár tvořily písně převážně rázu folkového. Javory band, což je název doprovodné kapely, hrál něco přes hodinu a k slyšení byla většina jejich nejznámějších písní. Na můj vkus je tato písničkářská dvojice příliš lyrická, i přes snahu koncert proložit různějšími písněmi, avšak diváci odcházeli s úsměvy od prvního ucha k druhému, takže jsem se tak ocitl v nepočetné skupině, již Ulrychovci do noty tak úplně nekápli. Pan Petr zakončil koncert slovy „Děkujeme za porozumění“ a návštěvníci hudební produkce odcházeli k pivním stanům s právě dohranými melodiemi na rtech.

Závěr: Děkuji za pohroz umění.

-ondraash-

FESTIVAL LOUTKOVÝCH FILMŮ

Venku je krásně a maratón představení na sebe rychle navazuje, ale v městském kině se promítají loutkové a animované filmy. Navíc v příjemném chládku, takže tato nabídka rozhodně stojí za nepatrné přeorganizování vašeho denního plánu. Festival loutkových filmů letos odstartoval svůj 1. ročník, takže máte jedinečnou možnost být u vzniku nové tradice. Seznam děl, která na nás čekají je velice lákavý. Vedle klasických filmů Jiřího Trnky a Karla Zemana uvidíme také něco z tvorby Jana Švankmajera, kterému je věnované v podstatě celé pondělní promítání. Na programu je další celá řada delikates, které by si žádný loutkový gurmán neměl nechat ujít.

PS: Menu Festivalu loutkových filmů visí vedle nápojového lístku v občerstvovacím stanu a Vaší pozornosti doporučuji film Štěpána Filcíka, který bude promítán 6. července v pásmu od 21.00 hodin.

-ondraash-

O TŘECH KŮZLÁTKÁCH

Známa pohádka pro nejmladší diváky i v horkém včerejším dnu přilákala spoustu drobotiny i jejich rodiče. Otáčivá kulisa na stole a dřevěné totemové loutky na drátě okouzly diváky všeho věku. Jeden herec Divadla Na kolečku dokázal přehledně a pro děti srozumitelně převyprávět pohádku O třech kůzlátkách, animovat tři loutky kůzlátek a matky kozy a hrát s maskou vlka. Pohádka obsahovala didaktické prvky, které však byly nenásilně včleňovány do příběhu. Herec s dětmi velmi přirozeně komunikoval a ty aktivně odpovídaly a bedlivě sledovaly děj na jevišti. Až to vypadalo, že těm malým divákům vedro vůbec nevádí, hlavně, že se hraje pohádka. Z představení bylo cítit, že herec má zkušenosti s hraním pohádek pro děti ve věku od tří do pěti let.

-hanas-

O třech kůzlátkách

GASTRO-FAGI

COMIX

Porcování

RÁMUS KOLEM STĚHOVÁNÍ

Jedno z problematických míst tohoto jinak příjemného a energického divadla se týkalo rámce k pohádce L. Leonova o Strouhovi, respektive jeho nesprávného uvození. V úvodu jsme svědky probíhajícími přípravami stěhování rodiny, přičemž malá holčička nejprve výrazně protestuje (včetně velkého nápisu), že se nechce stěhovat. Posléze přibude další výrazný protest, a totiž že holčička nechce při stěhování přijít o své hračky (uložené v krabici „na vyhození“). Rodiče holčičky a jejich přátelé stěhováci se proto rozhodnou holčičce sehrát pohádku o Strouhovi, v jejímž závěru se hlavní hrdina také musí smířit s vystěhováním ze svého domova. Pomínou fakt, že veliký důraz na scénu v cirkusu zcela přebil samotný Strouhův příběh a tudíž konec týkající se jeho stěhování trochu zanikl. Nicméně velký problém nastane především v závěru, v návratu k rámci do rodiny uprostřed stěhování, kdy je vše vyřešeno tím, že maminka škrtně na krabici nápis „NA VYHOZENÍ“. Zachovat jednu bednu s hračkami je malý motiv na to, aby rodiče umlčeli veliký nářek svého dítěte vystaveného obrovskému stěhovacímu stresu. (Noví přátelé ve školce, nové dětské hřiště, jiné klimatické podmínky versus zachování tří vypelichaných medvídků?) Tento dramaturgický problém z mého pohledu nastal díky zmíněnému zdvojení problémů na začátku – a) nechci se stěhovat; b) nechci přijít o hračky. Tvůrci měli dle mého soudu akcentovat pouze první problém, tím pádem by příběh o Strouhovi a jeho stěhování byl prostě oním potřebným poučením pro malé dítě skrze sebranou pohádku. Dívka by přestala plakat, do nového domova by se možná i těšila a teoretické rozborů – včetně této recenze – by se tím zkrátily přinejmenším na polovic.

Vít Peřina

Rámus kolem stěhování

Chci nášup – 18,7%

Překořeněné – 8,8%

Prošlé – 1,1%

(dort jako loni? – připsáno diváky)

Delikatesa – 25,3%

(připsáno Agi, Ogi)

Cikánská klobása – mňam – 2,2%

(připsáno diváky)

Guláš – 1,1%

Pikantní – 2,2%

Postel – 4,4%

(připsáno diváky)

Výživné – 34,1%

(připsáno – dík, milé :) rodinné menu)

Dietní – 2,2%

RÁMUS KOLEM STĚHOVÁNÍ

Rodinné divadlo k nám „vtrhlo“ s kompaktní divadelní inscenací plnou ohromné energie a fantazie jak v práci animáční (loutky, materiál, předměty žijí, hrají, existují), hudební (ruské, romské písně atd. ve zdravé nadsázce), tak i pohybové (herci v počtu 4+1 svou existenci bez problému dokáží „rozsvítit“ velký dramatický prostor).

Vyváženost a interpretační energie zmíněných složek rozjela divadelní „kombajn“, který posléze převálcoval téma „já se nebudu stěhovat“ a herci si tuto „jízdu“ začali užívat více než by proporčně bylo potřeba – především cirkus. Škoda, že úvod a závěr, nastolující stěhovací rámec, jsou poněkud v rozporu jak vzájemným, tak ve vztahu k celému sledu situací ve střední části. Možná je to tím, co bylo dřív. Zda rámec, téma stěhování a touha holčičky neopouštět domov nebo příběh o „Strouhovi“ (L. Leonov: Buryga), ke kterému se tento rámec hledal. Některé situace tak působí skutkově nevěrohodně nebo mohou vyvolat dojem agresivity, která však zcela jistě není záměrem.

Je vidět, že vás to baví. Těšíme se, že „budete hrát dlouho“.

Vráta Šrámek

KAŠPÁREK NA SKALNÍM HRADU

Představení souboru Bodí z Jaroměře vneslo (dle mého názoru) mezi diváky příjemnou živelnost a nadsázku, se kterou se aktéři pustili do inscenování starého textu malými marionetami v rodinném kukátku.

Textu by prospělo proškrtání, což by mohlo pomoci jednomu z herců, aby se jej ve zkrácené podobě snadněji naučil. Nejenže divák ruší pohled na herce, který víc hledí na taháky s textem a jejich odkládání za scénu, ale zároveň omezuje herce v práci s loutkou.

Oba příjemní muži disponovali výrazným hlasovým fondem, bohužel představitel Kašpárka svůj hlas přepínal až do poloh sluchu nepříjemných, přitom zapomínal, že postava Kašpárka může v návaznosti na své jednání hlas ztišovat, zrychlovat, mluvit šibalsky, vystrašeně, nadšeně... Zároveň je třeba vyzdvihnout, že herci dobře přecházeli do různých hlasových „šarží“ (podle loutek, které střídali), aniž by hlasy nějak pitvořili.

V práci s marionetami ještě vidím rezervy. Jako by bylo zapomenuto, co všechno loutkám sluší. Že nemají jen ruce, které lze střídavě zvedat a spouštět, ale také hlavu (mohou zahrát jakýkoliv zápor...), nemusejí jen chodit, mohou také uskočit, spadnout na zadek, rozběhnout se, šplhat (alespoň kousek) po stromě... Vždyť čeho všeho lze docílit malými prostředky. Kdyby například v lese byl nějaký pařez, kláda, hned by to nabízelo možnosti k hraní (lze je obcházet, přeskočit, usednout na ně, zakopnout, udeřit pěstí, skrčit se, stoupnout si a rozhlížet se...). Jak osvěžující byl například interiér na hradě, kde herci využili hraní kolem stolu a postele. I chůze může být různá. A scéna, kdy Kašpárek a rytíř přecházejí z portálu do portálu by jistě šla vygradovat v nějakých komických etudách.

Ve chvílích, kdy byly na jevišti až čtyři loutky, jsem měla pocit, že hercům chybí ještě jeden pár rukou. Hra se stávala nečitelnou, neboť se většinou s různou intenzitou všechny loutky trásly a nebylo moc jasné, která z nich je zrovna v akci. Nehledě na to, že v některých situacích by rozhodně pomohl zvukový plán – byť velmi jednoduchý (flexaton, cinknutí, buben, nebo alespoň dupnutí).

První „zcizovák“ (živé ruce svazují nebohého Kašpárka a rytíře) jsem zprvu nechtěla přijmout, ale později se ukázalo, že to nebyl jen fórek pro porotu, ale prvek, na který jsou herci zvyklí při svých produkcích a který je zařazen na více místech, takže nepůsobí ojedinelé a nahodile.

Myslím si, že herci mají velký potenciál a možná proto jsem se nechala tak unést při psaní „náповěd“, co vše lze s loutkami dělat. Potěšilo by mne, kdyby jim to pomohlo v jejich další práci, ve které jim fandím a přeji hodně zdaru.

Martina Hartmannová

KAŠPÁREK NA SKALNÍM HRADU

Vzkaz hostinskému zpod Skalního hradu: pokud příště budete zase posílat své zákazníky na hrad s výmluvou, že u vás v hospodě máte v pondělí zavřeno, chtěl bych vás upozornit, že v pondělí bývá zavřeno i na hradech. Ovšem je možné, že jste měl na mysli pondělí, na které připadá státní svátek (například blížící se 5.7.). V takovém případě se omlouvám.

Vít Peřina

KAŠPÁREK NA SKALNÍM HRADU

Slušely by tomu nějaké zvuky - bouchance, flexatonové duchařinky apod. místo přebujelého textu.

Vrátka Šrámek

O HODNÉ SANI A ZLÉ PRINCEZNĚ FURIENĚ

Určitě bychom mohli uvažovat a případně trochu pochybovat, nakolik je Nepilova „pohádka naruby“ vhodná jako předloha pro dětský soubor. Eva Ovečková z Dětského studia pražské Říše loutek ovšem není zdaleka první vedoucí dětského souboru, která po tomto textu sáhla. Mé zásadní pochybnosti se ale týkají dramatizace pohádky a jejího režijního uchopení. Text hry je zatěžkán množstvím Nepilova slovního humoru, chybějí zde dramatické situace, a děti tak dostávají pramalou šanci k jednání a akci. Důsledkem je častá mechanická deklamace textu a převažující staticnost, podpořená zbytečným fixováním postav k jinak nepříliš funkčním (i když dětmi vymalovaným) kulisám. Nejmarkantnější je problém u saně, která je všemi svými devíti hlavami po celou dobu představení ke kulise fakticky připoutána. Děti často nejsou ani v dialogích ve vzájemném kontaktu a pokud zrovna nemají svou repliku, tak zvlášť v druhé půlce představení čím dál víc „koukají, co kde lítá“ a vypadávají ze hry. Dojem jisté mechaničnosti tu a tam příjemně naruší drobný vstup spontánní energie nejmenších hráčů, který se ale vinou absence konkrétního úkolu obvykle rozplyne v bezradnosti.

Možná, že jsou děti v rámci cvičných improvizací a etud schopny vzájemného kontaktu a souhry, což se jim na fixovaném textu nedaří. Možná, že na krajské přehlídce pro ně byl příběh ještě živý a zajímavý a tehdy ještě dokázaly projevovat skutečnou radost ze hry. Možná, že se leccos vytratí při opakovaném hraní v tropických teplotách a ve vydýchaném vzduchu... I přesto jsem ale přesvědčen, že tento inscenační pokus v zásadě neposkytuje dětem prostor, aby příběh doopravdy divadelně rozžili. A co je škoda – nedává jim ani prostor, aby se naučily něco z abecedy loutkového divadla. Povíslé dračí hlavičky uvězněné v otvorech paravanu pro mě byly spíš smutnou metaforou celkového dojmu z představení.

Vedoucí souboru moc přeju šťastnější ruku při hledání a zpracovávání nových literárních předloh. A vzhledem k nepříliš velké vybavenosti dětí si neodpustím radu, že „míň někdy znamená víc“.

Jakub Hulák

Kašpárek na Skalním hradu

Chci nášup – 3%

Překořeněné – 16,7%

Prošlé – 6,1%

UHO – 4,5%

Delikatesa – 10,6%

Nedovařeně – 9,1%

Fastfood – 16,7%

Guláš – 1,5%

Pikantní – 9,1%

Šláfrunk – 4,5%

(připsáno diváky + jedna postavička)

Výživné – 12,1%

Nadýmá a oblbuje – 6,1%

(připsáno diváky)

Kašpárek na Skalním hradu

O hodné sani a zlé princezně Furieně

Chci nášup – 3,2%

Překořeněné – 1,6%

Prošlé – 1,6%

UHO – 6,5%

Delikatesa – 24,2%

Nedovařeně – 9,7%

Proč na LCH – 21%

(připsáno diváky)

Fastfood – 1,6%

Guláš – 3,2%

Pikantní – 3,2%

Výživné – 9,7%

Dietní – 1,6%

Instantní mlíková polívka s dětskými noky – 1,6%

(připsáno diváky)

Pošlete paní vedoucí na seminář dram. výchovy!!! – 11,3%

(připsáno diváky)

Kašpárek na Skalním hradu

Kašpárek na Skalním hradu

O TŘECH PŘADLENÁCH

Díky Jarce Holasové a její Mojí pětce, souboru z Jaroměře, jsme si včera mohli užít kvalitního divadla s loutkami. Karel Jaromír Erben ve své pohádce O třech přadlenách, ze které soubor vycházel, nenabízí mnoho motivací a situací, které by bylo možné dramatizovat. Problematické je především zdůvodnění Liduščiny lenosti a její následné cesty k nezaslouženému štěstí.

Jarka Holasová ji řeší humornou záměnou dvou novorozeňat na počátku inscenace. Líná princezna se narodí u chudé přadleny a pracovitý chasník se narodí na zámku.

Celkový posun pohádky do komického žánru a příjemný, přirozený projev všech herců, vtipné loutkářské situace a organické použití živé hudby jsou kvalitami inscenace.

Výtvarná podoba inscenace je konzistentní, pouze plošnost hadrových hlav manekýnů omezuje jejich výrazové možnosti. Postava Královny, voděná mladým hercem, je zpočátku vnímána jako postava Krále.

A tak mírná dezorientace v postavě loutky Královny, nezmotivovaný vztah mezi Princem a Liduškou, nevýrazná expozice atributů sudiček (prst, noha, pysk), malá diferenciacie hlasů a animace Krále a Liduščiny matky nepotlačily celkový příjemný dojem z inscenace.

Snad jen....

Sudičky si jako podmínku pomoci líné Lidušce na cestě ke štěstí dávají pozvání a přijetí na Liduščinu svatební hostinu. Liduška slíbí. Bohužel v poslední, svatební scéně není zcela jasné, zda Liduška sudičky opravdu pozvala. Mohla tak prokázat, že ač je člověku osudově dána lenost a snadno bez práce získá štěstí, neznamená to, že nemůže mít srdce a není schopen vděku.

Tomáš Volkmer

O TŘECH PŘADLENÁCH

Představení s krásnou energií, autenticitou v hereckém projevu a velmi dobrou hudební složkou, v úvodu krásně vystavěnou. Myslím, že by stálo zato, zpřesnit střihy - tedy konce a začátky situací např.: konec hudby a vstup královny,... apod. Hudební „kolovrátek Osud a čas“ je připraven tak, že bylo možné používat jednotlivé vrstvy - jen vokály, jen perkuse, vše dohromady. Je to moc pěkné hudební téma, samo by tak mohlo gradovat situace, přinést trochu napětí a přispět tak větší provázanosti dramatických situací. Byla radost se na vás dívat a poslouchat.

Vrátka Šrámek

O TŘECH PŘADLENÁCH

Ráda bych poděkovala za to, s jakou přirozeností a lehkostí mladí lidé ze souboru Moje pětka hráli. Velmi se mi líbila práce s loutkou. Byla většinou čistá a přesná, jasná v gestech a pohledech. Možná by ještě pomohlo, kdyby loutky byly trochu objemnější, aby „nevlály“, ale trochu „kladly odpor“. Myslím, že by hra s nimi byla jednodušší. Když bylo na scéně více postav, stávalo se, že ne vždy bylo čitelné, která z nich zrovna jedná.

Ještě bych výrazněji zahrála „palec, nohu a ret“ tří přadlen. Pro pohádku jsou to klíčové atributy a měly by být vypíchnuty. Chybělo mi rozehrání vztahu mezi Liduškou a princem.

Martina Hartmanová

O třech přadlenách

O třech přadlenách

O třech přadlenách

Chci nášup – 20,9%

UHO – 3,3%

Delikatesa – 48,4%

(připsáno – nejlepší co jsem tady zatím snědla!)

Nedovařené – 1,1%

Pikantní – 3,3%

(připsáno – DÍKY BOHU)

Výživné – 18,7%

Kaviár a šampaňské – ŇAM! – 1,1%

(připsáno diváky)

Dietní – 3,3%

Drobky z veřejné rozpravy dne třetího července

Na diskusi bylo tentokrát o poznání méně lidí, než předešlé dny (snad díky filmové přehlídce). Čekal na nás rozbor čtyř představení.

ZUŠ Jaroměř, Moje pětka: O třech přadlenách

Headline

Kvalitní divadelní představení s loutkami a všestranně vybavenými dětmi. Okruhy problémů, vlastní autorská dramaturgie Erbenovy předlohy, temporytmus celé inscenace a podoba loutek vzhledem k čitelnosti jednotlivých postav.

Hlas z lidu

Chybí vám herci, jeden chlapec hrál více postav, na náročnější věci byste mohli přibrat.

Jirka Jelínek

Já jsem tento princip naopak kvitoval a bavilo mě, že stejné věty jako matka či jiná postava, říká jeden herec.

Tomáš Volkmer

Erbenova pohádka není dynamická, zpracovává téma osudu, který je daný, ať už se člověk narodí v jakémkoli prostředí. Měli jsme problémy s identifikací loutek.

Soubor

Hledali jsme důvod proč se má Liduška tak dobře, i když je líná...

Vrátka Šrámek

Scházely nám návaznosti a gradace. Někde jste měli nepřesné začátky a konce muziky, ale systém té písničky je bezvadný. Ale něco udělat s tempem! Předání, housle - to zoufale nepředlo. Krásně jste nastínili, náfázovali, odstupňovali, ale negradovali.

Hlas z lidu

Scéna s přadlenami mě nadchla, zinscenovali jste ji skvěle.

Jakub Hulák

Zjistil jsem, že můžu zapomenout na všechny problémy, když vidím přirozený projev aktérů. Kladu si otázku, zda jde eticky o spravedlnost. Navíc, mohou být tři přadleny sudičkami?

Hlas z lidu

Pro mě je sudička přadlena, která přede nit osudu.

Luděk Richter

Tady je to tematicky spjatý s předáním nebo nepředáním, má to specifický tematický význam.

Vrátka Šrámek

Jednoduchost je úžasná věc v loutkovém divadle, ale je i zrádná. Z psychosomatického hlediska. Když máš hrát něco jednoduchého, tak musíš, abys nezkolaboval. Je zrádné v takové atmosféře hrát něco jemného, pomalého.

Dětské studio Říše loutek, Praha: O princezně Furiéně

Headline

Toto představení jsme vnímali jako první pokus, jako vykročení malých dětí směrem k divadlu. Na začátek se ptáme na vznik představení a váš způsob práce.

Soubor

Kroužek při Střední pedagogické škole vedly maturantky, které odvedly své dílo. Nyní jsem to přebrala já. Tyto děti jsou u mě druhým rokem a toto je jejich druhé představení. Děti na konci roku předvádí rodičům, co se naučily.

Hlas z lidu

Zásadní otázka - proč to tady bylo? Nechápu to. Viděli to pedagogové?

Irena Marečková

Když jsem to viděla já, mělo to jiskru, děti si skutečně hrály, dnes to byla sezkoušená hra a předvádění.

Hlas z lidu

Pedagog musí děti vést, musí umět kriticky hodnotit. Měla jsem pocit, že to bylo nazkoušeno včera večer... Nesplňuje mi to představu, jak se má dělat divadlo s dětmi.

Mě se představení velice líbilo.

Jana Štrbová

Myslím si, že to sem nepatří - dračí hlavy nebyly nijak dotvořené, bylo to vyprávěné ilustrované divadlo.

Soubor

Já nejsem pedagog. Já je jen vedu, aby si dělaly s radostí, co chtějí a jak chtějí.

Jakub Hulák

Brali jsme toto představení jako první pokus. Děti jsou stavěné do statických obrazů. Téměř tam nedochází k jednání, nevznikají dramatické situace. Děti vše deklamativně jen říkají, jsou odkázány jen samy na sebe. Některé děti tam vnesly svůj živel, ale ty, které zrovna nehrály, jen bloumaly a čekaly až na ně přijde řada. Zatím jsou málo vybavené a toto pro ně byl velký krok.

Tomáš Volkmer

Otázka také je, co studují ti pedagogové? Pokud nestudují dramatickou výchovu, tak je to problém, nepomůžou vám.

Soubor

Nestudují dramatickou výchovu.

LS BOŘI, Jaroměř: Kašpárek na Skalním hradu

Headline

Představení nás zaujalo svou živelností a nadsázkou klasického divadla v tradičních kulisách. Otázky, využití hlasového fondu, zcizováku a hra s loutkou.

Hlas z lidu

Vydržím leccos, ale tady jsem musela odejít. Nevydržela jsem hlas Kašpárka.

Text by potřeboval zkrátit, ale byli temperamentní, šikovní.

Jacques Joseph

Jestli se to hraje pro děti, tak nevím, jak to může fungovat. Jako parodie pro dospělé mi to podivným způsobem fungovalo, ale pro děti si to vlastně nedovedu představit.

Hlas z lidu

Šílený závěr. Co ten konec?

Martina Hartmannová

Měla jsem strach o hlasivky toho člověka, má hlasový fond, ale nepracoval s ním. Nesnažili se hledat pro marionety pohyb. Měli univerzální les, nepoužili tam ani pařez, ani kládu. To marionetě velmi pomůže pro drobné herecké nuance. Chvilími se jim všechny čtyři loutky hýbaly a nikdo už netušil, kdo mluví.

Vítek Peřina

Jeden z těch herců tu roli četl a to je problém. Člověk nemá šanci u toho hrát s loutkou a dohrávat situace.

Vrátka Šrámek

Ještě k tomu chyběl nějaký zvuk.

O hodné saní a zlé princezně Furiéně

Rámus, Plzeň: Rámus kolem stěhování

Headline

Představení odehrané s velikánskou pozitivní energií, se spoustou nápadů, s rozžitým materiálem, předměty a loutkami, ale klademe si otázku: jaký je vztah mezi úvodem, závěrem a tím, co je mezi.

Luděk Richter

Nejlepší, co jste vůbec udělali! Bavilo mě, jak vytváříte situace, jak je naplňujete herecky. Problémem je, že ten cirkus převálcuje všechno. Celé to končí tím, že vezmou tu krabici s sebou. Rodina, neřeší problém, aby se holčička chtěla stěhovat, ale že si umí hrát.

Pepa Brůček

Nejlépe jsme rozuměl holčičce. Sice jsem trochu nahluhlý, ale téměř jsem jim nerozuměl.

Miluška Plesníková

Měla jsme problém s agresivitou. Pro mě byla tak vysoká, že jsem chtěla odejít. Jak se chovali k té postavě Strouhovi.

Petr Toman

Mně se to líbilo, užíval jsem si tu hru přesvědčování ke stěhování. Nebyly tam úplně řešené vztahy mezi postavami v rodině. Kdo byli ty další dvě postavy? Stěhováci? Nevím, kdo je kdo a jaký je.

Luděk Richter

Nerozumím nuancím – jaké plyne ohrožení ze stěhování a nakolik souvisí příběh Strouhy s příběhem holčičky?

Jirka Jelínek

Líbily se mi archetypy rodičů. Tatínek je stále ten klaun a maminka ta přísná.

Vrátka Šrámek

Maminka se stříhem z agresivní paní stává milou. Holčička se neozve, když jí trápí toho Strouhu. Něco se rozehraje na začátku – holčička se nechce stěhovat – ale pak to končí něčím úplně jiným.

Šéfkuchaři

Jedním ze šéfkuchařů

59. Loutkářské Chrudimi je Štěpán Filčík.

Podílí se na její organizaci od roku 2003. Ale pěkně po pořádku.

Jako malé dítě sice viděl několik loutkových představení, ale první silné okouzlení loutkovým divadlem pocítil v devíti letech při náhodném listování časopisem Loutkář z 50-tých let, kde viděl obrázky loutek, fotografie z inscenací, různé návody a nákresy, a podle nich si vyrobil první loutku. Tehdy si jednoduše řekl: „To by mě zajímalo.“ Začal navštěvovat Lidovou školu umění – výtvarný obor, a přes něj se ve čtrnácti letech dozvěděl o loutkářském souboru Hany Budínské (z její líhne pocházejí např. Jakub Hulák, Luděk Richter nebo Jaroslav Provazník či Jiří Vyšehrad). Od té doby se amatérským loutkovým divadlem systematicky zabývá, byť s krátkými přestávkami, do dnes.

Než zakotvil v NIPOS-ARTAMA na postu odborný pracovník pro amatérské loutkové divadlo, pracoval všude možně, na všech možných pozicích a ve všech možných oborech. Například jako knihovník, programový pracovník kulturního domu, redaktor televize. Do NIPOS-ARTAMA ho přivedl Jakub Hulák. Štěpán ho znal ještě jako chlapce z mladšího souboru Hany Budínské a také z letních dětských táborů, kde mu dělal vedoucího. Není bez zajímavosti, že dnes dělá Jakub vedoucího Štěpánovi.

NIPOSARTAMA, celým názvem Národní informační a poradenské středisko pro kulturu, útvar ARTAMA, je státní příspěvková organizace se zaměřením na neprofesionální umělecké aktivity. Poskytuje pomoc uměleckým aktivitám na celostátní úrovni, pořádá celostátní přehlídky, dílny a semináře, vydává odborné časopisy zaměřené na amatérské obory, archivuje veškeré amatérské umělecké aktivity a poskytuje informace pro Ministerstvo kultury.

V této instituci Štěpán (ve spolupráci s odbornou radou a dalšími odborníky v oboru) připravuje, mimo jiné, pozice a podmínky pro organizaci celostátní loutkářské přehlídky. Určuje a koordinuje, jak bude daný rok přehlídka vypadat, jaké budou semináře a kdo je povede, kdo bude v porotě a kdo v přehlídkovém zpravodaji... zkrátka celou národní přehlídku připravuje ideově. Další činnost přebírá chrudimský spolupořadatel. Spolu s ním pak například pomáhá vybírat doplňkový a inspirativní program. V průběhu přehlídky je pak tajemníkem poroty, rozhoduje o některých věcech ohledně seminářů, komunikuje s redakcí. Ale nejvíc ho na celé „Chrudimi“ baví lidé, kteří se sem sjedou z různých koutů republiky. Setká se tak s mnoha svými přáteli a kamarády z oboru, konzultuje, vyptává se. Svízele při pořádání této přehlídky vidí především ve finanční podpoře. Stále je malá. „Kdyby bylo více peněz, mohli bychom například pozvat na přehlídku zahraniční divadelní soubory nebo zahraniční lektory. Na druhou stranu je jistý finanční limit možná i dobrý“, spekuluje s úsměvem Štěpán.

Celkově ho na amatérském loutkovém divadle nejvíc zajímá jeho sociální rozměr, konkrétní společenství lidí, spolupráce s nimi. Říká, že „jde rovnou měrou jak o divadlo, tak o společenství lidí okolo něj,“ a dále „amatérské divadlo má luxus hledat, tápat, nacházet. Každý rok vidím na krajských přehlídkách, že vznikají nové soubory, zajímavé inscenace. Myslím si, že loutkové divadlo zažívá svůj nový rozvoj.“ Sám má svůj „nový“ soubor v Praze, se kterým teprve začínají. Jmenuje se Kudýš. Zatím se hledají, učí se, připravují inscenaci, ale v těchto dnech ještě nedokáže říct, jestli z toho opravdu něco bude. Uvidíme, uvidíme, Štěpáne. Nebo neuvidíme?

-hugh-

Můj žblept

O TŘECH PRADLENÁCH

Osud nám připravil radostně harmonickou krmí. Na jejím sprádání se vedle mladých kuchařek a kuchařů radostně podílela i barvoslepá vrána. Radostně mě potěšil radostný hoch radostně připravený na radostné tlesknutí při matčině výchovném pohlavku.

Naopak jsem se kabonil, když mi nebyl nabídnut svatební koláček. Zn: Pysk, palec i nohu mám velké dost.

O HODNÉ SANI A ZLÉ PRINCEZNĚ FURIENĚ

Děťští kuchaři dělali co mohli, aby se nám prostřená tabule co nejvíce líbila. Barevně i tvarově se (asi) všichni pěkně vyřádili. Samotná strava byla jednoduchá. Skládala se z mletých slov lehce politých aktualizační omáčkou. Blebtajícimu Žblebtovi scházelo trochu hereckého masa. (Není von nějaké vybírajej?)

KAŠPÁREK NA SKALNÍM HRADU

Dva kuchaři se s mnoha nástroji a složitou kuchařskou technikou pokusili uvařit nám ze starého receptu současnou krmí. Nějak se jim podařilo do kuchařky J. Schmitta přimíchat část z kuchařky geniálního kuchaře Járy (da) Cimrmana (Kašpárkův hrobeček). Krmě se nesloučila.

PS: Chuťovka ducha – sluhy nebyla dodělaná.

RÁMUS KOLEM STĚHOVÁNÍ

Drsná krmě s jednou jemnou přísadou. Zrazuje mě sluchová chuťová buňka, takže se poněkud potácím od chilli-pepře k vanilce. Vanilka je mi příjemnější. Čtu její chuť a laskám se jejím příběhem. Chtěl bych jí přinést lesní kvítek. Žblebta dušený ve vlastních blebtech.

Pepkovy přílohy

Loutkové divadlo V boudě Plzeň Raul Trojan: ČERTOVY NEVĚSTY

Z programu: ZÁMECKÁ PRADLICE – více známá spíš jen pod označením pradlice. První zmínka o tomto vynálezu pochází ze severního Plzeňska, kde byl využíván především na panstvích Českého království. Pradlice nahrazovala nekonečně mokrou práci pradlen, které pak měly mnohem více času pro své muže a děti, kterým hrály divadlo. Poslední polorozpadlou zámeckou pradlicí je možno vidět v obci Prádlo na jižním Plzeňsku, kde je vystavena v Muzeu špinavého prádla.

Groteskní pohádku o třech nevěstách jednoho čerta hraje soubor marionetami na drátě. V anekdotickém příběhu se o čerta pokouší vdavekchtivá Káča s čarodějnicí. Princezna se nakonec dostává do spáru čerta, protože se dvakrát zakleje: “Nežli toho hlupáka prince, to raději čerta!”

Hříčce, která je evidentně připravena pro hraní v exteriéru vévodí skvělé a razantní vedení marionet. Půlhodinová pohádka je plná proměn, schovávaček a zvratů. Jakoby se však v tom fofru zapomnělo na budování a rozehrávání jednotlivých situací a tím i rozvíjení příběhu. Takto se přes diváka přežene loutkářský uragán, který příběhem nezasáhne. Vzpomínám si, že v Plzni soubor slyšel slova o táhnoucím se ději. Domnívám se, že se tak stalo ze stejných důvodů. Ještě se chci svěřit s jedním problémem, se kterým jsem se nevyrovnal. Je to mystifikace kolem zámecké pradlice. V představení (trochu podobná míchačce na maltu) je předvedena jako bubnová pračka na kliku. Ne každý divák se dostane k programu, ve které je mystifikace pradlice popsána. Ale i kdyby měl program každý, myslím si, že s touto krásnou hrou na nepravdu je nutno zacházet jako s celkem. Měla by mít začátek, prostředek (ten je v pohádce) a konec. Jinak je to jen jakési krásné plácnutí do vody, kterého si téměř nikdo nevšimne.

Pepek Příloha

Tajemství kuchyně

S (Stvoření světa)

Prazvláštní kosmetický salón

Při otevření dveří mě zarazí podivné ticho. Je toto seminář pro „náctileté“? Je – a nyní se nese v tajuplné atmosféře... Budou se vyrábět sádrové masky, proto různě po učebně leží mladí seminaristé a nad nimi klečí jejich partáci – ti jim onu masku přímo na obličej sami vyrobí. První krok je následující: řádně si omotat obinadlo kolem čela, aby se nám vlasy nepřilepili k sádře. (Bolelo by to.) Těm vlasatějším dával tento úkol dost práce. Všem se nakonec povedlo a je čas přistoupit ke kroku č. 2: namazání vazelíny na obličej ležícího (nechceme mít přeci sádku na obličej do konce života). „To jsem nějaká kosmetička?“ Ozývá se z jednoho rohu místnosti. Ano, některým chlapcům je tento úkol trochu proti srsti, na to ovšem Franta reaguje pohotovým vysvětlením: „Nechte o sebe pečovat, je to zdarma, ženy za to platí drahé peníze...“

Vazelínu máme, nyní Franta poměrně klidně upozorňuje, že by bylo celkem fajn, zajistit i dýchání. Proces vazelínování naruší Ivanka Faitlová s Petrem Mládem, když přináší zpravodaje a jakási „pravidla budovy“, kde se upozorňuje na zavírání oken, zákaz kouření v prostorách budovy... „Ano, s tím mají oni největší problém,“ komentuje Franta. „Ještě dýcháš?“ je rozhodně nejčastější otázka pokládána směrem k ležícím. Postupně jim mizí obličej pod nánosy sádky a mluvení či hýbání hlavou je přísně zakázáno. „Jo, bylo by dobré, kdyby dýchali celou dobu,“ dodává Franta. Naši milí mladí seminaristé si opravdu přejí: „Chceš kousnout?“ Ptá se „nenasádrovaný“ „nasádrovaného“, který sotva dýchá, a sám si ukusuje koláče.

„Musím čurat“, toť první věta jistého seminaristy po sejmutí zaschlé masky.

Vanilka

R

10.31 Dnes nam ve tride vyrostl stan a skolnik s karkulkou na hlave sli navstivit nemocnou babicku.

12.16 Ze stanu se vyklubalo divadlo a taky vlk. A karlulky trapi nase mozky. Auuuuuu.

Agenti Knedlik a Knedlicek

Z

10.38 Tak dneska jsme vyrazili na dopoledni vychazku do mestecka Koci. Pujdeme si zazpivat do kostela, tak se tesime :-)

Agent kerim

S

10.38 Delali jsme si ostrovy a chodili na navstevy st. sveta

Agent voplacame si je

pokračování na straně 11

Skrytá ingredience

Rozhovor s účastníkem semináře S Agentem Květákem

Po kolikáté jsi na Chrudimi?

Počtvrtý, dřív jsem i dělal dramata, ale teď už ne.

Proč právě tento seminář?

Líbil se mi název.

Jsi zatím spokojen?

Jo jo, moc!

A co Franta?

Jo, ten je fajn, dobře se s ním pracuje!

Co jste dneska dělali?

Byli jsme venku, kde jsme hráli různý hry a když jsme se vrátili zpět do učebny, všude byla voda! Teda jenom jako. Všichni jsme se museli dostat na ostrůvek uprostřed místnosti. Měli jsme k dispozici tři vory a na všech jsme museli být současně. Když jsme třeba na jednom nestáli, tak uplaval. Na druhý pokus jsme se na ostrov dostali. Potom jsme si každý vytvořili vlastní ostrov a beze slov jsme ho museli představit. Nakonec jsme se na ně chodili navštěvovat. Moc se mi líbil ten Frantův.

Ve tmě jsme pak poznávali jeden druhého, ale já jsem se trochu styděl...

A co ten poslední úkol – výroba masek?

Jo, to bylo bezva, ale trochu jsem se bál abych to neuvázal blbě.

Vanilka

Pod pokličkou

Seminář A (Anatomie rytmu v prostoru a čase)

Nahlédnutí pod pokličku 1. července

Abnormálně anarchistický seminář dynamicky drastických cvoků. Lektorky se téměř neustále válejí po zemi v záchvatech smíchu nebo zasaženy strašlivou agoníí šílenství buší do poblíž ležících objektů (k velké smůle ostatních seminářů to bývají povětšinou bubny). Snaha zbavit se seminaristů hned první dopoledne vyústila v několik čelních srážek, špinavá chodidla a boj mezi pohybem odzbrojenými skupinami. Těžké prostředí však také dalo vzniknout perspektivní popové taneční skupině „Pepa a jeho tygřice“. O dalším průběhu bojů na africké frontě v nejhorší komůrce zemědělkyně budu informovat.

Včera – abnormální anarchisté automaticky rozdělení na dvě autonomní skupiny. Skupina zabývající se hluboce filozofickou otázkou bití vtrhla do ulic a na nemalou část dopoledne okupovala myší díru, snad za účelem devastace místního obyvatelstva. Civilisté přežili, a tak skupina vyrazila léčit rány do z jedné strany ohořelé čajovny, kde se prohráli ku konci dne...

Acidofilák

Z (Zvuk – hlas – divadlo)

Nahlédnutí pod pokličku 2. července

Po náročné noci jsme si na hudební lázni dodali energii- Pokračovali jsme v rytmu jazzového kánonu. S dobrým pocitem z výborně odvedené práce jsme se šli najíst! A zítra hurá na výlet.

PS: Jedním slovem - zázrak.

Agentka Ruměnka

D (Dramatizátorsko-autorský)

Nahlédnutí pod pokličku 3. července

Moudra z „Děčka“:

„Když dáte dítěti vybrat, co chce jíst – vybere si dort. Ale je to dobře?“

„Nejde o líbivost, jde o vkus.“

Agent Hrachovina

H (Hlas jako individualita člověka)

Nahlédnutí pod pokličku 3. července

Dnešek ač třetí krizový den, byl v rámci našeho semináře velmi příjemný. Začali jsme dechovými cvičení, kdy jsme procvičili s, š, c a další písmenka. Následně jsme se snažili propojit obě naše mozkové hemisféry pomocí křížových cviků, které se všem – někomu více, někomu méně – zdařily. Po přestávce přišla na řadu velmi příjemná část procvičování souhlásek, která byla spojena s nejrůznějšími masážemi zad. Každá souhláska znamenala jiný pohyb rukou na zádech... Po menších karambolech jsme všichni správně pochopili jak a co v danou chvíli dělat, takže si nakonec každý užil svou soukromou masáž doprovázenou procvičením řeči. Nakonec jsme opět zpívali v průjezdu tentokrát však byl náš zpěv doslova podbarven kresbami, které jsme při zpívání vytvářeli. Práci jsme zakončili tím, že jsme začali zkoušet píseň na závěrečnou prezentaci, na kterou se můžete všichni těšit. Nesmím zapomenout říct, že díky práci v semináři jsem měla ze svého zpěvu tak vynikající pocit, jaký jsem už dlouho nezažila. A za to patří můj velký dík!

Agent Lipový květ

O (Od nápadu k realizaci)

Nahlédnutí pod pokličku 3. července

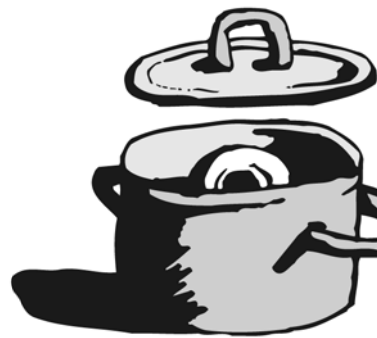
Na dnešním semináři byla velmi nízká účast a to z několika důvodů.

Za prvé: Zkouška souboru na divadelní představení, které jste mohli shlédnout v Medu.

Za druhé: Léčení se z kocoviny po vydařeném večeru v Kačence, dotyční budou vědět.

A co se práce v semináři týče, tak jsme dokončovali loutky a naše scény. Bohužel ne všichni stíhají dokončit svou práci. Tak doufám, že se vše do pondělka stihne.

S láskou agent Tsukasa

pokračování ze strany 10

O

11.01 Dokoncování loutek a scény
Zacátek práce na textu

Agent-Standa Forejtek

H

11.37 Dycháme, uvolňujeme, sycíme, mluvíme, děláme cviky na propojení hemisfer. Vzájemně jsme si udelali masáž zad za doprovodu procvičování jednotlivých hlasek a nakonec jdeme zpívat opět do průjezdu

Dutý meloun

K

12.46 diskutujeme, debatujeme, tvoříme a donesli nam labuzníky. Už na ne máme chuť.

Zorro (prip. Agent parek :D :D)

A

10:31 Behame, protahujeme se, skáceme, relaxujeme a pak nozicka strida nozicku a už máme vazbicku.

12.44 Dotečky, kontakty, valení se po sobě (kontaktní improvizace) a chlapi bubnují...

Agent Vlazna Voda

F

Po rozboru vcerejsich predstaveni jsme museli jit na vzduch...

Agent Sunkofleku

Moje specialita

I dnes naše kuchyně nabízí dvě jemně vypečené speciality. Dva hostující kuchaři se každý utkali s pěticí slov, výsledek můžete posoudit sami. Doporučujeme podávat přelité lehkým letním dresingem. Stále platí, že s otevřenou náručí vítáme veškeré kulinářské pokusy a štědře je odměňujeme, piš, lide, piš!

Upekla: Kristýna Filčíková

Slova: dusit, párátko, nadívaný, fuj, libovolná zelenina

Katastrofické odpoledne na terase luxusní vily

Dva muži sedí na terase, malé, zato honosné vily. Jsou oblečeni do drahých obleků známých značek. Břicha jim přetékají přes kalhoty sepnuté páskem z krokodýlí kůže. Dlouho mlčí, vychází z nich jen dlouhé, blíže neidentifikovatelné, neartikulované zvuky.

Muž I: (hluboce vydechne) Humpf!

Muž II: (uvolní si opasek) He!

Muž I: (pracně si otře čelo kapesníkem) Ech!

Muž II: (hluboce vydechne) Pfff!

Muž I: (zakucká se) Ehm ehm eh eh, phf!

Muž II: (zjevně mu činí potíže mluvit) Můžeš mi prosím...humpf! Podat... eh... **párátko?**

Muž I: (natahuje se pro párátko přes své panděro) Vydrž... eh... vteřinku... už to... bude... (podá druhému muži párátko)

Muž II: (vybírání si cosi ze zubů) Připadám si jako... **nadívanéj**... humpf... krocan.

Muž I: Jo. Eh. Já... taky.

Muž II: (ticho) Ta dušená -

Muž I: (udělá se mu nevoľno) **Fuj!** Ani mi nemluv! Jen na to pomyslí... už se mi... A je to tady. (mocně si řihne)

Muž II: Už nikdy, nikdy v životě.

Muž I: Nikdy víc.

(ticho)

Muž II: I kdybyste mě přemlouval a ... eh... na kolenou prosil.

Muž I: Slibuji, že už nikdy.

(ticho)

Muž II: Už nikdy si neobjednáme -

(ticho)

Muž I: (temně) Deset kilo **dušené mrkve**.

Oba: Humpf.

Upekł: Jiří Jelínek

Chťel jsem napsat nějakou velkou legraci, bohužel píšu divadelní dokumentární hru. Odehrává se na schodišti MEDu, vystupují Seminarista Kuba a Paní uvaděčka.

(v MEDu během Tří přádlén)

PANÍ UVADĚČKA: ... a potom vona mu na to řekla, Blaženo to takhle nemůžeš! A já jsem jí řekla, můžu...

SEMINARISTA KUBA: Paní uvaděčko vevnitř se hraje divadlo?

PANÍ UVADĚČKA: Moment. (k paní vedle) Jo, ale už to bude končit.

SEMINARISTA KUBA: Mluvíte hrozně nahlas. Jestli je nerušíte.

PANÍ UVADĚČKA: (nahlas) Anóóóóó?

SEMINARISTA KUBA: Že ještě hrají, tak to tam musí být slyšet.

PANÍ UVADĚČKA: (ještě hlasitěji) Néééé, to já mám vyzkoušený, slyšet by to bylo, kdyby byly otevřené tamhlety zadní dveře... A já jsme jí na to řekla, můžu, klidně třikrát.

KAŠPÁREK: (přichází vesele po schodech) Ty vole. **Čo?** Tady by někdo zasloužil **nasekat** a sežrat - **chramst**. Je to **zapečený** jako **brokolice**.

(dlouhá děkovačka, tleskáme vestoje)

Neviditelní kuchaři

František Rýdl - osvětlovač

Všichni ho dobře známe, byť možná ne jménem. Každý návštěvník alespoň jedné Loutkářské Chrudimi totiž minimálně jednou cestou na malou scénu KDP prošel kolem něj. Ano, je to ten starý pan osvětlovač, letos po padesáté deváté (!) trůnící za osvětlovacím pultem.

Ríká se, že jste pamětník všech Loutkářských Chrudimí, je to pravda?

Ano.

Pamatujete si ještě něco z té první?

Já jsem přišel v roce 48 do učení k firmě Horáček a to byla taková lepší firma. Měla tady na starosti školy, údržbu a tak. A všechno začalo v roce 50, to se v Hronově konala taková slezina amatérských divadelníků a ti Chrudimáci seděli u stolu a přišla řeč na to, že když si ty ostatní obory prosadily svou celostátní přehlídku, tak proč by si loutkáři nemohli udělat taky svoji. Tak slovo dalo slovo a řešilo se, jak by to bylo, kde by se to konalo, protože to je náročný, že jo. A Chrudimáci řekli: „Není problém, my si to vezmeme na starost a my to zajistíme.“ Takže začaly přípravy a jelikož tady byl velmi dobrý loutkářský soubor, tak se do toho vrhli plnou vervou. Žádný velký vymoženosti tehdy nebyly, dělalo se to s pomocí vojáků, spali jsme na slamníku. Ale lidi tehdy říkali: „Nám je to jedno, hlavně že máme zázemí, že se budeme moct sejít na úrovni.“ Tak to dopadlo, že se to konalo. A chrudimský soubor ke každému vlaku a ke každému autobusu vypravil dvě kárky a jezdilo se vítat loutkáře na ulici. A na těch kárách se převážely ty jejich věci, protože tehdy nebyly žádné auta, nic. No a šlo to dál. Pak přišla Lidová tvořivost, tedy Ústřední dílna, že to udělají v Karlových Varech. Ale dopadlo to tak, že ti návštěvníci na to nebyli zvyklí. Protože Karlovy Vary, to už je lepší město, takže další rok se to vrátilo sem, páč ti loutkáři řekli: „Radši v Chrudimi na slamníku než v Karlových Varech na posteli.“ A to tehdy byly Chrudimi opravdu loutkářské, ne takové, jaký jsou dneska. A diskuse byly! To se diskutovalo hned po představení, tady nahoře v kavárně, třeba do dvou do tří hodin do rána. No a samozřejmě soubory, které měly druhý den ráno hrát, tak to měli stavět kolem šesté hodiny. Ale přišli: „Nemohli byste dřív? My toho máme hodně...“ Tak jsme místo v šest, tady byli v pět. A to se mi stalo kolikrát, že jsem tady i spal. U šaten jsem si vytáhl oتمان a takhle jsme to přežívali. Práce bylo moc, tehdy nebyly takové technické vymoženosti. A tak jsme se s těmi loutkáři sžili, že nám to i scházelo. A seznámil jsem se tady s velkými odborníky. A. M. Brousil sem jezdil, ten, co jezdil i do Cannes na ty mezinárodní festivaly. Pak taky dr. Malík, Vojta Cynibulka, Erik Kolár, což všechno byli opravdu uznávaní odborníci - loutkáři. A soubory přijížděly a navazovala se tady spolupráce, lidi se poznávali a bylo to moc fajn. A do dnešních dnů se na to pokaždý těším. Jsem hrozně rád, že už zase ta Loutkářna bude. Ale holt je to asi vývoj společenský, že ty starý loutkařiny pomalu mizí. Je to nahrazovaný novými technickými věcmi. Třeba tenkrát se tu objevila luminescence. Přijeli s tím Strakonice a tady je tenkrát setřeli. Porota je setnula a rok nato nebo dva už to začalo být normální, ta luminescence, černé divadlo.

A pamatujete si, jaké tu bylo úplně první představení na 1. LCH?

Na té první Chrudimi to byl Oldřich a Božena, opera. A Chrudimáci tady hráli Nejkrásnější holubičku. Všechna ta představení měla velmi dobrou úroveň, ať už to byli Brňáci, Fanda Písek, soubor Jitřenka, Olomoučáci a spousta dalších souborů. Akorát je horší, že z těch, co tu byli na každý Loutkářně, už jsme jen dva. Já a jeden z Boletce. Ten vždycky jezdil z Prahy. Ale člověku za ty roky ta jména trochu vymizí...

Je nějaké představení za všechny ty LCH, které vás nějak výrazně poznamenalo?

Lucerny, v několika provedeních. Protože tam ten základní motiv, který se dá tím divadlem vyjádřit, zkrátka je a když je šikovný režisér, tak se s tím dá kouzlit.

Co děláte přes rok, když není LCH?

Já jsem rodilý Chrudimák. Ale nejsme tu stálí zaměstnanci, my jsme jenom závislí na tom, jaký je provoz, podle toho pak máme práci. Jediný stálý zaměstnanec je tady pan správce. Všichni ostatní jsou externisti. Já už jsem teď v důchodu, ale jinak jsem byl elektrikář. Takhle jsem se k tomu taky dostal, poněvadž mi ten bývalý šéf, co v roce 50 dělal vedoucího podniku tady na elektře, tak ten mě sem přitáhnul od začátku. Říká mi: „Františku, jsi Chrudimák, znám tě, že jsi pracovitej, nechťel by ses podívat do divadla a pomoci tam tomu, co to tam dělá. Jdi mu pomoci a kdyby se ti to líbilo, mohl bys tam s ním být.“ Já byl kluk mladej, hodně jsem sportoval, tak jsem to nějak skloubil dohromady. Byl jsem v divadle a doma jsem už měl připravené kolo. Hrál jsem za Moravany. Tam se hrála první liga národní házené. Jak jsem tady skončil, zavřel divadlo, šel jsem domů, tam už měla máti připravenou večeři pro mě, kopačky už jsem měl přidělaný na kole, na řidítkách, najedl jsem se a jel těch 17 kilometrů na kole do Moravan. A tam už na mě čekali. V pátek jsme měli trénink a do půlnoci tam na mě čekala nějaká rodina, u které bylo vždycky domluveno, že u nich budu spát. A já jsem tam přijel třeba v jedenáct nebo o půlnoci a druhý den jsme třeba v pět hodin nebo ve čtyři už odjížděli tam, kde se zrovna ta liga hrála. A žádný autobus, nic takového, jeli jsme na nákladáku s plachtou.

Chodíte přes rok do divadla jako divák?

Já jsem tady furt, když jsou představení, tak je pokaždý svítím. Nejenom tady (*malá scéna – pozn. red.*), ale i na hlavní scéně. A to svítím i činohru, operu. Krásný představení jsem tu viděl. Mám krásné vzpomínky na operety, když sem jezdily. I opery. Třeba Národní divadlo, celá scéna Národního, Libuše se sem vešla na jeviště. To byla poschoďová scéna a Bohdalová hrála kněžnu a ona normálně vyšla ze zámku a ještě se tam procházela parkem a celé se to sem vešlo. Labutí jezero se tu hrálo nebo i Rusalka. To tam byla zase nádrž s vodou a Rusalka jezdila po jezírku. To byli

machři. To byl Havlík nebo Kašík, co pak dělal i Laternu Magiku...

Co pro vás znamená LCH?

Je to ukázka práce amatérů, kteří se tomu ve svém volném čase plně věnují. A to je na tom to nejhezčí. Člověk taky vidí rok od roku, jak jde ten vývoj těch loutkářů dopředu.

Hrál jste někdy divadlo?

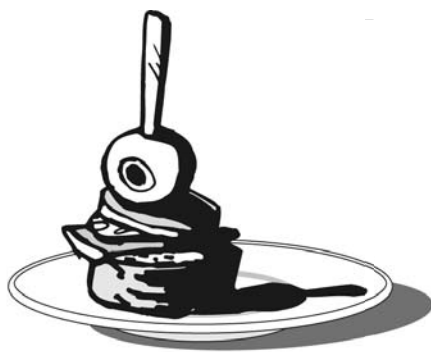
Jenom takový „Paní, nesu vám psaní“, takový štěky. Anebo si pamatuji, jak se tady hrála Parta brusiče Karhana a my jsme se špičkovali. Povídám: „Já přijdu na to jeviště“, protože Karhanovi nefungovala bruska. Tak jsem se tam připlazil, pod tou bruskou, opravil jsem to, mezitím se normálně hrálo, pak jsem se vrátil zpátky a když jsem jí na svém pultu zapnul, tak už zase fungovala.

Kažun

Jednohubky

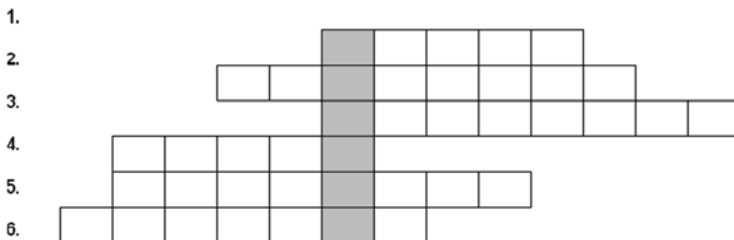
Celofestivalová tajenka

Včera nám šotek sebral nadpisy u tajenek, takže zpětně informujeme, že do celofestivalové záhady zapadala ta nejspodnější, ta, ve které vám mělo vyjít... (cha! Přece jste nečekali, že vám to takhle prozradíme?!)

JEDNODENNÍ TÉMATICKÁ TAJENKA (téma: cukrovinky)

1. Italský dezert: ... cotta
2. Z listového těsta?
3. Sladké poleženíčko
4. Jablečný...
5. Savec v gumové podobě?
6. Do lázní patří?

MOJE PRVNÍ LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM,

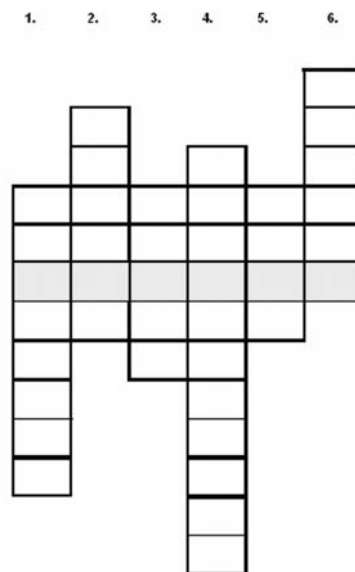
a to jako lektorka skupiny A, je to opravdu ááá...obdiv nad tímto festivalem. Co vše tu je k vidění, slyšení, chucení, sycení... Je mi příjemně z té tvořivosti vystupujících, seminaristů, pořadatelů, vařících, servírujících pochutiny i hlavní chody...

S účastníky semináře „tance a pohybu“ je nejen radostné spolupracovat, ale i jen tak s nimi „pobývat“ všemi smysly. A to i díky Jarmilce P. s bubnovacími nástroji. Užívám si i představení. Chápu, že chutě každého jsou všehorůzné. Za sebe, za páteční představení FINIS TEREJA Divadla Continua, moc děkuju, že bylo. Zážitek jako z čisté pramenité horské vody, která oživuje a není třeba přichutí.

Lenka Jíšová

JEDNODENNÍ TÉMATICKÁ TAJENKA (téma: maso)

1. Zabíjačkový pokrm
2. Kur
3. Náboženství zakazující požívání vepřového
4. Postupné cílevědomé přetváření divoce žijících druhů organismů v druhy vhodné k chovu.
5. Bačova bližni
6. Svičková

Chrudimská osmisměrka

maňásek lečo
guláš spejbl
pippich ruka
kačenka svatba
nos med
mlít fagi
jarní pivo
koláč marš
čert past
princ plec
sýr chrt
rej

A	M	E	D	G	O	P	A	S	T
B	L	A	K	U	Č	I	L	P	R
T	Í	K	Ň	L	E	V	N	E	H
A	T	N	Č	Á	L	O	K	J	C
V	A	E	R	Š	S	Ý	R	B	N
S	R	Č	R	A		E	Š	L	I
T	F	A	G	I	J	A	K	U	R
Í	M	K	H	C	I	P	P	I	P

O třech přadlenách

Tři přadleny upředly len, Moje (Jarky Holasové) pětka z Jaroměře upředla inscenaci. Neodolám pokušení srovnávat, i když se to nemá a i když jde jen o srovnání Pětky s Pětkou a Přadlen s Přadlenami.

Představení jsem viděla už na regionální přehlídce v Hradci. Cituji sama sebe: „...Ve zmíněné inscenaci se sešly snad všechny pozitivní faktory k tomu, aby souboru doslova padly na míru, vše odpovídalo možnostem a schopnostem účinkujících: téma, způsob hravé nadsázky, loutky sice jednoduché, ale přitom dokonale umožňující výraz a bravurní hru. Herci byli soustředění a zároveň uvolnění, suverénně pracovali s časem, rytmem, dokázali přesně nafázovat situaci, netlačili na humor. To, čím si získali diváka, nebyl ani tak příběh, ale vlastní interpretace, podání, na které nejenom stačili, ale které i vzali za své a jemnou ironií dokázali povýšit...“
(příspěvek do Amatérské scény)

V podstatě bych si za vším stála i dnes, kromě odkazu na suverénní práci s časem a rytmem. Bylo to únavou? Vedrem? Zapeklitým prostorem MEDu? Nebo to bylo zaviněno ztrátou rozechvění a bdělosti, která tolik souvisí s čerstvě vylíhnutou premiérou?

S povoleným rytmem se najednou zviditelňovaly drobné vady na kráse, které někdejší tryskající gejzír energie s jistotou překryl, anebo se divák natolik nechal strhnout, že nic takového vidět ani nechtěl.

Konkrétně například:

- loutky s plochými hlavami mohly víc hrát „falešně“ a nestavit se zbytečně do profilu
- stejně zbytečné bylo někdy ukazování loutek zezadu – čempurity z hlavy trčely
- chybělo mi vyhrávání některých podtextů a významů, které se ukrývají za slovy

Mé šťourání se v jídle ovšem svědčí jen a jen o mé přílišné zmlsanosti. Pozdní oběd byl excelentní, barevný, voňavý a chutný. Mohl jen víc křupat.

Blanka Luňáková

Noční prohlídka muzea

Z jiného soudku

sobota 2. července

Milý deníčku,

tak už druhý den. Jen se musím opravit, protože nechci v tobě škrtat. Včera jsem se podepsala jako malá, ale to už tedy dávno nejsem. To ty víš!!!

Ještě pořád nevím, jestli se mi seminář líbí. Pořád něco musíme dělat a lektori pořád říkají ta slova. Slova. Slova.

Jo a hrozně se divili, že neznáme Hamleta. No jako asi, kdo by to četl? Ale zase, když nám to vyprávěli, tak fakt hustý.

Tak já nevím, co si mám o tom loutkovém divadle myslet. Tak, když je to hezky barevný a hezký a s hudbou a ty lidi na jevišti hezky mluví na děti, tak všichni ohnují nos a při takové blbosti tleskají jako blázni. No je fakt, že u toho barevného jsem trochu usnula a u té blbosti jsem se smála. Jako blázen. Ale nějak tomu pořád nerozumím.

Ale jinak dobrý. I jídlo. A včera jsme nezpívali, ale moc hezky jsme s děckama pokecali. Tak snad dneska. Honzík přinese kytaru. Je fakt dobrej. Má hezký oči a tak všechno. Říkal, že to je dobrý, že jsem na semináři. Že se fakt naučím. No, tak snad jo.

Tak zas zítra.

Tvoje mladá loutkářka

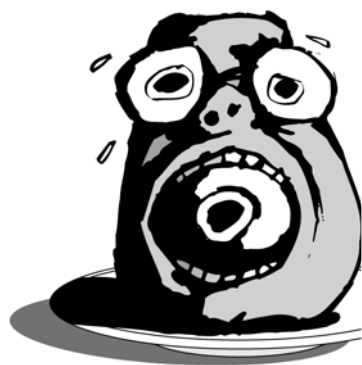
neděle 3. července

Milý deníčku,

Tak už to vím! Na semináři se mi líbí. Pořád něco děláme a mluvíme. Některá slova už chápu. Divadlo je boží. A večer jsme zpívali. Honzík hraje krásně. Dneska budeme zas. Promiň, že píšu tak krátce, ale musím si umýt vlasy.

Určitě budu mít na co vzpomínat, až budu stará. To už vím jistě.

Tvoje mladá loutkářka

O všem

Kašpárek na Skalním hradu - vepřo, knedlo, zelo, všeho dost. O hodné sani a zlé princezně Furiě - malinová zmrzlina cukrdlátkové chuti, trochu šlehačky, hodně lízat, už to teče! O třech přadlenách - pěkně nakrájený salátek, docela ještě čerstvý. Rámus kolem stěhování - hluboká jáma vylepená

jílem, horká, dávno rozdmýchaná. V ní se peče kuřátko, tak dobře okoreněné. Kdo se ho zastane?

Ještě že má tatínka...nelehký život dítěte, loutky, tvora. Komu patří to dítě, ta loutka, ten tvor?

Tomu, kdo ho neobere až na kost. Přátelé, bylo to fakt pěkné dobré número. Odstěhovali jste mě

s sebou jak nic. Jste hledači a stále nalézáte, zdá se - hodně v sobě. Díky!

P.S. Nám jste našli a vrátili 1.zlatý prstýnek, před lety, 2.peněženku, především. Ještě jednou, vřelě díky, vy poctiví nálezci.

Blanka Šefrnová

Katův šleh

TITO LIDÉ BONZUJÍ:

P. Filčík by jako zaměstnanec ARTAMY mohl být schopen zapamatovat si těch několik slov a na diskuzích říkat jména souborů a názvy jejich inscenací CELÉ!

Sál MED je sálem šíleným. Obzvláště pro diváka s artrózou v kolennou, to se špatně sedá a ještě hůře se pak vstává. A celé to představení sleduje člověk s napětím, protože neví, co se stane na konci, až se bude muset zvednout. MED, to je teda med, opravdu...
(Postřeh dr. Petra Slunéčko)

Festival loutkových filmů

13.00

4. pásmo – pro děti – 49 min.

Jeruzalémská ulice

režie: Ivan Renč

Jak dal sedlák študýrovat vola

režie: Zdeněk Vinš

Lakomá Barka

režie: Vlasta Pospíšilová

Požár v Kocourkově

režie: Václav Bedřich

17.00

5. pásmo – Trnka 1 54 min.

Legenda o sv. Prokopu

režie: Jiří Trnka

Masopust

režie: Jiří Trnka

Posvícení

režie: Jiří Trnka

Čertův mlýn

režie: Jiří Trnka

21.00

6. pásmo – Trnka 2 49 min.

Kybernetická babička

režie: Jiří Trnka

Arie prérie

režie: Jiří Trnka

Co zbylo na talíři

Komu chybí klobouček a bunda, na-lezne je na recepci v DKP."

-red-

Omlouváme se!

V minulém Labužníkově jsme v článku o semináři A napsali, že se seminaristé učili rytmus „tu-ta-tu-ta-tutá-tu-ta“. Ve skutečnosti to však byl rytmus „tuty tuty tutyty tuty“. Chápeme, že tím došlo k hrubému zkreslení práce semináře a s popelem na hlavě se hluboce kajeme.

-red-

Účastník LCH se jde ubytovat

AKTUÁLNÍ NABÍDKA DIVADLA MED!

Využijte již tradiční chrudimskou se-zónní saunu

Služby a procedury

stabilní teplota 30-50 °C

masážní podložka

obětavý personál

koupel v potu

otevřeno denně do 6.7. 2010

od 11:00, 14:00 a 16:00 hodin

UVAŘTE SE VE VLASTNÍM MEDu...

-tojtj-

Čertovy nevěsty

Usmaž si svou placku

Pozor, pozor, pozor!!!

Seminář „O“ – Od nápadu k realizaci si Vás dovoluje pozvat na veřejné předvedení výsledků své práce.

Ke shlédnutí ve Spolkovém domě v pondělí 5.7.2010 od 17.00 hod.

Rozhodně přijďte

Srdečně zvou K.J.Erben, seminaristé a lektoři
Dáda a Jarda

Labužnický slova servírují: **Hana Galetková** (vrchní), **Petra Hlubučková** (servíruje) a **Jacques Joseph** (servíruje).
Labužnické nádobíčko obsluhují: **Michal Drtina** (láme a fotí), **Tomáš Volkmer** (grafiku tvoří) a **Ivo Mičkal** (divadlo fotí).
Tiskne Atelier 18 s.r.o. Chrudim. Neprošlo jazykovou úpravou!